

Božić u očima apostola

napisao Danijel Dragaš 25.11.21. *Članak*

1. Od malih nogu naše bake, naša uža i šira obitelj su nam prepričavali priče - kako su oni slavili Božić dok su bili mali. Pričali bi nam o usmenoj tradiciji koja je obilježavala običaje i živote naših obitelji. Iz godine u godinu kako smo rasli mi smo preuzimali te običaje i dodavali neke nove koji su u naše vrijeme bili moderni. Slušajući priče naših predaka - sada sa ove perspektive - dolazim do zaključa da su oni isto to činili (dodavali nešto novo.)

1.1. Svi naši preci su potekli iz jedne od kršćanskih denominacija koje postoje stoljećima u našim krajevima. Crkveni ceremonijalni obredi su bili - i jesu dan danas duboko ukorijenjeni u život jedne kršćanske obitelji. Uz usmenu tradiciju Božića, danas imamo i snažnu struju komercijalnog Božića koji je pustio svoje krake unutar usmene tradicije crkve.¹ Kao jedan od onih koji je rođen u takvom ozračju, volim, ljubim, i jedno, i drugo.

2. Ali, u ovom članku se bavimo pitanjem; „Kako su apostoli gledali na značenje Božića?“ Iako je ova tema izlizana kroz povijest, i mnogi biblijski učitelji su dali svoje mišljenje o „pravom i istinitom značenju Božića“, vjerujem da je i u njihovom slučaju dogodilo se ono šta i našim starima kroz povijest, a to je; generacije nakon njih su uvijek dodavale i dodavale nešto novo...nešto moderno. Vjerujem da se kroz cijelu povijest „apostolsko značenje Božića“, mijenjalo, krivilo, krivo tumačilo, i krivo učilo druge. Zbog toga danas imamo potpuno šaroliku sliku o pravom značenju Božića.

2.1. Slika o apostolskom Božiću i njegovom značenju – i ovo je moje osobno mišljenje – zaslužuje biti ispričana od strane samih apostola, a ne od usmene crkvene tradicije. Priča o Božiću koju su apostoli živjeli je bogata, duboka, puna drame, puna divljenja, i na kraju opisuje nam snagu, svetost, ljubav, i pravednost našeg Boga Oca čije se ime „stvarno“ treba slaviti zauvijek.

1. Usmena crkvena tradicija je predaja (učenje) crkvenih oca koji su zasnivači jedne od kršćanskih tradicija. To ne znači da su njihova učenja u skladu s Biblijskom perspektivom, nažalost, u dosta istina nisu u skladu s samim Pismom.

2.2. Možda će nekima od vas moj uvod zvučati jako poznat, možda će te pomisliti; „I mnogi drugi biblijski učitelji su rekli da znaju pravo značenje Božića, tko si ti da si uzimaš za pravo reći da si ti taj koji znaš koje je pravo značenje Božića!“ I slažem se sa vama, ja kao ja, nemam nikakvo pravo, i zato sam rekao ranije...moja želja je vama pokušat prenijeti; „Kako su apostoli živjeli značenje Božića.“ Vi na kraju sami odlučite da li ono šta ja govorim ima smisla, ili nema, da li želite ili ne želite prihvatiti ono šta ću ja reći ovdje.

3. Prije nego krenemo u Biblijski tekst, želim reći ovo; ja kao pojedinac nemam nikakav problem sa komercijalnim Božićem koji danas živi među nama, dapače, obožavam te dane u godini; gdje se okupljamo sa našim najdražima, pjevamo Božićne pjesme, ložimo vatru u našim pećima, pijemo kuhano vino, jedemo slastice i gledamo kako lampice na boru plešu uz ritam Božićne pjesme, prekrasno je biti dio toga. Tko ne bi volio takav ugođaj, mir, i ljubav koju osjetimo tokom tih nekoliko tjedana.

3.1. Ali, moja želja je prikazati; koliko daleko smo u našim crkvenim tradicijama otišli od istine: ja vjerujem da „istina o Božiću“ koju naše kršćanske denominacije proklamiraju je „iskrivljena slika o Božiću.“

4. Ok, da bi smo razumjeli „apostolski Božić“ (zbog svrhe članka odlučio sam tako imenovati „pravo značenje Božića“ kojeg mi slavimo), moramo ići u (Poslanice) koje su napisane od samih apostola. Iz (Poslanica) možemo izvući ideju o apostolskom Božiću, i onda tu ideju primijeniti u našim životima danas.

4.1. Jedna od prvih istina koju moramo razumjeti je; Božić nije događaj gdje „čovjek ljubi čovjeka.“ Božić je istina koja govori o „Božjoj ljubavi prema čovjeku.“ Apostol Pavao nam je napisao u (Rimljanima 5, 8) ovako; „Ali, Bog pokaza svoju ljubav prema nama, time što je Krist, dok smo još bili grješnici, umro za nas.“ Apostol Pavao nam ovdje govori o besplatnom daru koji nam Bog daruje u ljubavi svojoj. Bog je odlučio dati nam „dar dok smo još bili grešnici!“

Kako izgleda taj dar? Bog nam u svojoj milosti daruje najčudesniji i najupečatljiviji dar, ali, on to daruje odabranoj nekolicini, daruje nam ulazak u kraljevstvo koje dolazi u budućnosti na zemlju. I uz to, daruje nam spasonosno srce koje će svim svojim nastojanjem htjeti baštiniti to kraljevstvo.

4.2. Danas, popularna istina o Božiću (usmena tradicija) podrazumijeva otprilike ovo; „Božić je dolazak mira između ljudi. Kada bismo kao čovječanstvo, svi skupa povjerovali u duh Božića, ne bi bilo više rata, svade, ili bilo koje druge vrste zla za koju danas znamo. Kada bismo samo mogli shvatiti smisao Isusovog života, Isus bi u našim srcima eliminirao mržnju i okrutnost koja postoji između ljudi. Kada bismo samo.....“

4.3. Da li je to istina? Ja vjerujem da nije. Ali i to nije bitno, bitno je šta apostoli kažu koja je prava slika Božića. Apostol Petar u (Prvoj Petrovoj 1, 3-4) ovako piše; „Neka bude hvaljen Bog, Otac našeg Gospodina, Isusa Krista! On nas u svom velikom milosrđu uskrsnućem Isusa Krista od mrtvih ponovno rodi za živu nadu, za nepokvarljivu, neokaljanu, neprolaznu baštinu koja vam je spravljena na nebesima.“ Vjerujem da ista ideja leži u tekstu od apostola Pavla i u tekstu od apostola Petra. Šta mislim pod tim? Pavao govori; „Dok smo još bili u grijesima, On pokaza svoju ljubav prema nama.“ Apostol Petar govori; „On nas probudi iz mrtvih i nanovo nas rodi za svoje kraljevstvo.“ Tko nas rodi? Bog nas rodi, to je dar, to je poklon, to ne dolazi od nas.

4.4. Isto tako vidimo da Petar govori i opisuje kako će to kraljevstvo izgledati; ono će biti neokaljano, nepokvarljivo, sveto, pravedno, itd. Kada pogledamo čovječanstvo kroz cijelu povijest, uviđamo da obećanje o kojem Petar govori ovdje, još uvijek nije ispunjeno. Mi smo kao i u prošlosti, čovječanstvo koje je sklono pokvarljivosti i zlu, i svako kraljevstvo koje je bilo i dan danas postoji je činilo i čini svakakva zla i pokvarljiva djela. Po tome, da se zaključiti da Bog još nije uspostavio svoje kraljevstvo na zemlji. Drugim riječima, apostol Petar govori o obećanju koje će se dogoditi u budućnosti.

4.5. Za razliku od popularnog vjerovanja (usmene tradicije) koja nas uči da samo ako povjerujemo u duh Božića svijet će postati puno bolje mjesto za živjeti, apostol Pavao i Petar nam govore da „Bog“ mora uspostaviti svoje pravedno kraljevstvo na zemlji. To nije naša odluka, to je Božja odluka kada će se sve to dogoditi. (Prva Petrova 1, 5) Petar nam piše da će se sve to objaviti u posljednje vrijeme.

4.6. Netko će možda reći; „Ovdje u ovom tekstu se ne radi o fizičkom kraljevstvu na zemlji, ovdje se radi o vječnom životu na nebesima, to jest o duhovnom kraljevstvu, pa i sam Petar nam piše; o neprolaznom kraljevstvu koja nam je spravljeno na nebesima.“ I naravno ako doslovno čitamo tekst, i još k tome kroz leće kršćanske tradicije, onda tako tekst i tumačiti. Ali kada apostol Petar kao Židov razmišlja o kraljevstvu on govori o kraljevstvu koje je Bog obećao kralju Davidu. Bog je kralju Davidu obećao da će njegov potomak (mi znamo da je to Isus) pravedno vladati nad Izraelom i ostatkom svijeta, i kada se Isus vrati po drugi put, to obećanje će se ispuniti.

4.7. Ali netko će pitati; „Koje je onda značenje riječi kada Petar kaže da je to spravljeno na nebesima? Zar nije to jasna izjava sa strane Petra da se to kraljevstvo nalazi na nebesima a ne na zemlji?“ Moramo razumjeti misao i ideju koja leži iza autorovih riječi ovdje. Kada autori Biblije govore o nebesima, oni govore o mjestu gdje nijedno stvorenje ne može doći. To nisu naša nebesa unutar stvorenog poretka, to je mjesto gdje prebiva naš transcendentni Bog koji je izvan prostora i vremena. I ako je On nešto odlučio u svojim nebesima, onda će se to tako i dogoditi unutar naše realnosti. Drugim riječima, apostol Petar nas ohrabruje, da ništa i nitko ne može promijeniti volju onoga koji prebiva u nebesima, ako je On odlučio dati nekom to obećanje (baštinu), onda će to tako i biti na zemlji gdje mi živimo. Mi nikada nećemo lebdjeti na nebesima kao duhovna bića koja nemaju tijelo. To nije Biblijska perspektiva, mi smo stvoreni kao ljudska bića i uvijek ćemo biti ljudska bića.

4.8. Ok, idemo polako dalje, kada bi svi ljudi na zemlji povjerovali u isto vrijeme u duh Božića – kako nas usmena tradicija uči – vjerujem da mir ne bi došao na zemlju! Zašto?

Zato jer mi sami, bez njega (Isusa) ne možemo uspjeti u tome! Ako on doslovno fizički ne vlada kao vrhovni kralj, kao pravedni kralj koji ima najjaču vojnu, političku, i ekonomsku moć na svijetu, mir nikada ne može biti uspostavljen među grešnim i sklonim zlu ljudima. Ono uvijek tinja u nama, i uvijek hoće, i zbog toga mi ne možemo sami stvoriti takvo društvo. Mi trebamo kralja koji je svet i pravedan da bi stvorili društvo koje uživa u miru i blagoslovu.

5. Apostol Petar nam u (Prvoj Petrovoj 1, 6-7) piše; „Zato će te klicati od radosti, iako sad za kratko vrijeme – ako treba – morate biti ožalošćeni, raznovrsnim kušnjama, da se vjerodostojnost vaše vjere, dragocjenija od raspadljivog zlata koje se kuša vatrom, otkrije na hvalu, slavu i čast o objavljenju Isusa Krista.“

5.1. Kako je izgledao život jednog apostola ili nekog drugog vjernika koji je slavio rođenje Isusa Krista? Iako su slavili i ljubili dan kada je Isus rođen, njihov život je bio iscrtan nevoljama, odbačenosti, i progonstvom. Sam Isus je rekao; „Nemojte misliti da sam došao donijeti mir na zemlju. Nisam došao da donesem mir, nego mač. Jer dođoh učiniti razdor; sin protiv njegova oca, kćer protiv majke i snaha protiv svekrve; čovjekovi neprijatelji će biti njegovi ukućani.“ Izjava našeg Gospodina Isusa je potpuno različita od ideje koju nam usmena tradicija želi servirati. Isto tako, Isusova izjava ide ruku uz ruku sa onim šta nam je apostol Petar napisao iznad, a to je; da moramo proći – ako treba – kroz razne nevolje dok smo tu, ali te nevolje će ultimativno proslaviti našeg Oca, one su vrijednije od svega što čovjek smatra vrijednim u ovom životu. Vrijednije su i od zlata.

5.2. Naša vjera će biti svijetu – ako je naravno autentična – luda, neshvatljiva, i na kraju odbojna. Ali u očima anđela na nebu, u očima našeg Boga Oca i Gospodina Isusa Krista, ona je slavna, ona je najdragocjenija i najbitnija, ona slavi našeg Boga koji nam je vjeru i dao kao besplatan dar. Taj dar nas vodi do spoznaje i ljubavi prema našem Stvoritelju. Ali taj dar nas isto tako čini izopćenima u ovom svijetu. On nas čini pogrešno shvaćenima, prezrenima, a možda i progonjenima.

Pravi apostolski Božić nam ne donosi mir, on nam ne donosi sreću u ljudskim odnosima, on nam često donosi tugu i bol. Nekidan sam jednoj sestri rekao; „Ovi dani mi donose i tugu, i sreću. Tugu, jer iz godinu u godinu - otkad hodam s Kristom - uviđam da većina ljudi ne žele znati o pravom značenju Božića. A sreću, jer smo ja i moja žena blagoslovljeni od Boga da spoznamo apostolsko značenje Božića.

6. Netko će možda reći; „Tko bi htio takav Božić, tvoj Božić zvuči tužno i depresivno, ja hoću darove, bor, filmove o djeda mrazu, kolače, kamin, pjesme...“ I Ja hoću to sve, ali istina o pravom Božiću mi je bitnija...motivacija, usprkos svemu šta moramo proći je veličanstvena i iznad ljudskog razuma, i samo srce spasonosno razumije tu istinu, a Petar nas podsjeća na nju dok nam u (Prvoj Petrovoj 1, 8) piše; „Njega ljubite, iako ga niste vidjeli. Još ga ne vidite, ali u njega vjerujte, i kličite od radosti neizrecivim i proslavljenim veseljem, jer postižete svrhu svoje vjere; spasenje duše.“

6.1. Idemo probati opisati kršćanina koji se raduje Onome kojeg nikada nije vidio? Kako su apostoli živjeli Božićnu poruku, i nakon toga je prenosili drugima. Vjerujem da ovo šta ću sada reći je bila glavna misao u umu, srcu - u najdubljem postojanju samih apostola kada su proklamirali drugima apostolski Božić; „Isus nije došao donijeti mir između ljudi, on je došao donijeti rat. On je došao voditi odlučujuću bitku u ratu između dobra i zla, došao je donijeti „nadu“ u pobjedu odabranima koji su usred te bitke. Božić ne znači „mir“, Božić znači „pobjeda.“ Božić ne znači prestanak nevolja, on znači ohrabrenje koje nas vodi ka ustrajanju u našoj vjeri usprkos nevoljama koje podnosimo. Doći će dan kada ćemo moći odložiti naša oružja, doći će dan kada ćemo se moći prestati boriti sa zlom koje prebiva u nama i oko nas.“

6.2. Bog zove taj dan; „Dan Gospodnji.“ To je dan kada će Bog Otac doslovno fizički kroz svoga Sina, Isusa Krista uspostaviti svoje kraljevstvo na zemlji. I onda ćemo mi, koji ga nismo vidjeli, u lice gledati i slaviti ga. Mi koji smo bili progonjeni, tada ćemo biti proslavljeni.

Taj dan ćemo postati svećenici Božji², i oni koji su nas progonili će se morati pokoriti našem pravednom kralju Isusu, a mi ćemo ih učiti o Božjoj pravednosti, ljubavi, milosti, i Njegovoj Svetosti.

6.3. Ali taj dan još nije došao, u međuvremenu, pravo značenje Božića je ovo; „Naš heroj, naš budući kralj je došao usred bitke da se bori za naše živote i duše, on je potjerao našeg neprijatelja u bijeg, a dijete Božje zbog te nade slavi Božić jer više nije mrtav.³ On slavi Božić jer više nije rob grijeha kao što je to nekada bio. Pogled djeteta Božjeg je usmjeren prema obećanju koje će Bog jednog dana ispuniti kroz svoga Sina, Isusa Krista.

6.4. Dok su Marija, Josip, magi, i pastiri gledali to malo dijete u jaslama, oni nisu vidjeli nevino djetesce koje je sada donijelo mir i radost na zemlju. Oni su u svojim očima vidjeli budućeg kralja koji će biti jednog dana moćan, neustrašiv, svet i pravedan. Oni su vidjeli kralja koji će jednog dana napokon pobijediti zlo na zemlji. A oni koji pripadaju njemu će napokon uživati u tom miru, a i sami će promovirati taj mir ostatku svijeta kada postanu svećenici Božji.

*7. Za kraj, probati ću izvući nekoliko primjena za nas danas koji slavimo Božić. Božić nije nešto što slavimo nekoliko tjedana u godini, gdje pokušavamo zamagliti realnost koja se događa oko nas. Taj privremeni i lažni mir nije i ne može nam donijeti Božji mir koji On želi za nas. Ako odlučimo povjerovati u apostolski Božić, onda se obvezujemo boriti sa zlom do kraja našeg života. Zašto? Zato jer nam je Bog obećao **POBJEDU NAM ZLOM!** Kada pojedinac kroz svoj život stvarno dođe do te istine i osobno se obveže da će ustrajati u vjeri, on postaje slobodan od prividne, lažne i privremene radosti Božićnog mira koju nam naša kultura promovira.*

7.1. Ja osobno obožavam ponoćke u crkvi, paljenje Badnjaka, prekrasne Božićne čestitke od obitelji i prijatelja, adventske događaje po gradovima, klizališta, božićne štandove pune hrane, slastica i lampica.

2. Prva Petrova 2, 9

3. Efežani 2, 1-6

Obožavam Božićnu glazbu koju sviraju uživo na gradskim trgovima - a mi skupa plešemo i smijemo se uz ritam glazbe, obožavam.....

7.2. Ali, to nije temelj moje radosti, temelj moje radosti je dolazak kralja koji će pobijediti zlo jednog dana na zemlji. I zbog toga, ja mogu u komercijalnom Božiću iskreno uživati, ja ne tražim mir u njemu, svjestan sam da mi ga ne može dati. Da li mogu bez njega? Apsolutno. Ali ako živim u vremenu gdje mogu trenutno uživati u toplini doma sa okićenim borom u kutu i pjevati pjesme sa svojom obitelji. Zašto ne bi to činio? Ja na to gledam kao blagoslov od Boga našeg.

7.3. Postoji vrijeme mira i vrijeme nemira u životu jednog vjernika. Sve je to proces kroz koji mora proći dijete Božje. Kada dođe vrijeme da me moja kultura progoni zbog mojih uvjerenja, zbog moje prave ljubavi, a to je; „Zašto je Krist stvarno došao na zemlju“, onda neka tako bude, jer za tu istinu – nadam se – spreman sam umrijeti ako treba.

7.4. Za kraj, ako smo neki od nas roditelji, vjerujem da ne bismo trebali uskraćivati svojoj djeci radost komercijalnog Božića, ali isto tako moramo ih upozoravati na farizejski kvasac koji živi među nama (usmena tradicija crkve.) Isto kao šta su to činili Isus i apostoli, naša dužnost je djecu učiti o apostolskom Božiću. Mi to trebamo činiti zbog nade; da će i oni jednog dana uvidjeti koliko je lažan i privremen mir o kojem nas uči naša kultura. Možda će i naša djeca jednog dana osobno se obvezati da učestvuju u borbi protiv zla, možda će i oni htjeti ustrajno slijediti put ka tom daru koji nam Bog želi dati, a to je spasenje duše. To je najbitnija poruka Božića, i to je najveličanstveniji dar koji mogu dobiti naša djeca ispod bora ove godine.

7.5. Nadam se da će vam ovaj članak pomoći u vašoj odluci; da li želite privremeni i lažni mir, ili želite vječni i istiniti mir.

Kralj David nam je u (Psalmu 62, 6-7) ovako napisao; „Samo je u Bogu mir dušo moja, samo je u njemu spasenje, utvrdo moja; nikad se neću pokolebati.“